

Early Journal Content on JSTOR, Free to Anyone in the World

This article is one of nearly 500,000 scholarly works digitized and made freely available to everyone in the world by JSTOR.

Known as the Early Journal Content, this set of works include research articles, news, letters, and other writings published in more than 200 of the oldest leading academic journals. The works date from the mid-seventeenth to the early twentieth centuries.

We encourage people to read and share the Early Journal Content openly and to tell others that this resource exists. People may post this content online or redistribute in any way for non-commercial purposes.

Read more about Early Journal Content at <http://about.jstor.org/participate-jstor/individuals/early-journal-content>.

JSTOR is a digital library of academic journals, books, and primary source objects. JSTOR helps people discover, use, and build upon a wide range of content through a powerful research and teaching platform, and preserves this content for future generations. JSTOR is part of ITHAKA, a not-for-profit organization that also includes Ithaka S+R and Portico. For more information about JSTOR, please contact support@jstor.org.

GENIZA SPECIMENS.

A MARRIAGE SETTLEMENT.

MS. T.-S., No. 241, parchment, size, 51 × 45 cm., written lengthways in square letters, anno 1082. The MS. is defective on the top, where there are still discernible remainders of ornamental letters, whilst a whole strip of parchment was cut off from the right margin, which is the cause of the writing now sometimes commencing in the middle of a word. As far as it was permissible to judge from the sequel such missing letters and words are supplied between square brackets, whilst others are marked with a sign of interrogation to indicate uncertainty about their reading. The MS. comes (as the whole of the T.-S. Collection) from the Cairo *Geniza*, and represents a marriage settlement (פרינא) between the Rabbanite bridegroom David Hannasi the son of Daniel Hannasi, and the Karaite bride Nasia the daughter of R. Moses, the son of Aaron the priest. References to such intermarriage between the sects are not quite unknown in literature (see L. Löw, *Gesammelte Schriften*, III, 177 seq.), but it is now for the first time that we have an official document testifying to it, and giving at the same time the conditions under which it was arranged. With regard to the latter, they consist of mutual concessions, the husband promising not to compel his future wife to make use of light on Friday eve (the Karaites explaining Exod. xxxv. 3 to mean that no light must be seen in Jewish habitations even when kindled on the eve of the sabbath, or by a non-Jew), or to make her eat the fat covering the rump (אליה) which the Rabbanites do not consider as חלב, see Eshkol

Hakkopher, *Alphabetha* 232, 233; Ibn Ezra and Nachmanides to Lev. iii. 9, and Ibn Ezra again to Lev. ix. 20), or to insist upon her profaning the festivals according to the Karaïte calendar; whilst she promises on her side to observe also with her husband the festivals as fixed by the Rabbanite calendar. One would, of course, expect some promise on her part with regard to the laws of bathing טבילה, but it is not impossible that at that time even Rabbanites were rather lax on this point. As it is clear from the *Responsa* of Maimonides (ed. Leipzig, I, No. 116) some Karaïte (?) women when marrying Rabbanites would even insist upon inserting in the marriage deeds a clause relieving them from this טבילה duty, and thus we need not wonder if no mention is made of it in our document as a matter of indifference to both parties. Very interesting is the reference to the מנהגא רבני ארץ ישראל, which is almost identical with the תקנה שו"ם (see *Shulchan Aruch Eben Haezer*, LIII, 3), though it is not known that this reform had a precedent in an old Palestinian usage. As to the names mentioned in this deed very little is known about them. Both a Nasi David and a Nasi Daniel occur in the list of the Nisiim (נשיאים), or heads of the exile in Babylon, and it is only natural that their names should turn up again in the family pedigrees of the Egyptian Nesiim, claiming, like the former, to be descendants of the house of David (Maimonides, *Responsa*, No. 250; and Neubauer, *Mediaeval Jewish Chronicles*, I, pp. 38, 196, and also p. 116). It is rather remarkable that they should describe a Karaïte as 'מר' ורב', though it is clear that the title, which is very common in Egyptian documents (see also Maimonides, *Responsa*, I, No. 152), carried with it no official dignity whatsoever, being given as a mere matter of courtesy. Of the signatures the name of the President of the Jewish Court of Justice of Egypt in that time is now missing. The name הוריה again occurs at a much later period (fifteenth century) among the signatories of the *Michtab* Cherem (דוד הנשיא בן הוריה), published by Coronel in his חמשה קונטרסים, p. 110; but I am unable to

guess what נטרק אב means. Perhaps the words represent a sort of cypher of the words אבא בגבורות (see Zunz, *Gesammelte Schriften*, III, 206) and נטריה קודשא. One might also think of קרתא נפרי in the sense "scholars"; but no such title is known.

... עשרין ותלתה יום בירח שבט דשנת אלפא ותלת מאה ותשעין ותלת
שנין למ' | מותבה איך כבוד גדלת קדשת
מרנו ורבנו נשיאנו דויד הנשיא נשיא גלי[ות ב]ל [ישראל]
... ל | הגדול ראש ישיבת גאון יעקב זכר קדוש ומהור לברכה
אמר לה לנאש[יה ג]ברת עלמות בתולתא כלתא (?) דא (?) בת (?) [כבן] ד
גדלת קדשת מרנו ורבנו א[דננו] | קציננו משה הכהן דגל [היה] ודים
ומעוז ומשוש תפארתם בן כ'ב גד' קד' מרנא ורבנא אהרן נוחו בן עדן
הוא לי לאינתו כדת משה וישראל ואנא אפלח ואיוון ואייקר ואיסובר
יתיבי | [דפלת] ין חונין ומייקרין ומסוברין ית נשיהון בקושטא ושמעתי
נאשיה גברת עלמות דא והות ליה לאינתו ויהב לה עשרין וחמשה זוזי דכספא
מוהרי בתולתא (?) | אוסיף לה על כתובתה מאה דינרי דדהבא יהב
לה מנהון מאה דינרי ואישתייר עלוהי מאתן דינרי דדהבא ודין נדוניא
דהנעילת עלוהי מבית | מאה דינרי דדהבא ותלתה ועשרין דינרי
דהבא אלא פצה שון מאה דינרי דדהבא וארבעה ותלתין דינרי דדהבא
תיאבאללבאס שון מאה דינרי | אלא תלתעלי | ק[?] אלבסס (?)
שון מאה דינרי דדהבא ותלתין ותריין דינרי דדהבא אלא נחאם שון
ארבעין דינרי דדהבא וארבעה דינרי דדהבא אלא | דדהבא |
מה דאית בה שויה עשרין דינרי דדהבא והאוי כלל כתובתא דא מוהרא
ותוספתא ונדוניא אלפא דינרי דדהבא ומאה דינרי דדהבא | [וקבל
ע]לוהי נשיאנו דויד דנן נשיא גליות כל ישראל אחריות כתובתא דא ועל
ירתוהי בתרוהי דמגבי לה מכל שפר ארג נכסין קנין וממון דאית ליה תחות
כל | קרקעי וממטלטלי ואפילו מן גלימא דעל כתפיה דלא כאסמכתא
ודלא כטופסי דשטרי אילא כחומר כל שטרי כתובתא דתקינ רבנן ונהנין
בעלמא | | [וקבל] נמי על נפשיה נשיאנו דויד דנן דאם חס ושלום
תתפטור נאשיה דא בלא ולד האר | (?) פלגו נדוניא דין לבית אבוהא

כמנהגא רבני ארץ ישראל וכמימרא | • • עוד קביל על נפשיה שלא
להכריח נאשיה אינתתיה דא שתשב עמו בנר שבת ושלא תאכל אליה
ושלא תחלל מועדיה על מנת שתשמור עמו המועדים | • • ר וקנינא מן
כבוד גדלת קדשת מרנו ורבנו נשיאנו דויד הנשיא דנן נשיא גליות כל
ישראל בן כבוד גדלת קדשת מרנו ורבנו אדוננו נשיאנו דניאל הנשיא |
• • [יע] קב זכר קדוש לברכה לנאשיה בתולתא כלתא דא בת כבוד גדלת
קדשת מרנו ורבנו אדוננו קציננו משה הכהן דגל היהודים ומעוזם ומשוש
תפארתם | • • יקניא ביה בכל מה דכתיב ומפרש לעילא שריר וקיים תלי
ביני שיטי הכהן טאבי מעליי: ועשרין וחמשה זוזי דכספא: וקיימין כולהון
ודין קיומיהון ותלי נמי א מן כתובאתא דכתיב על גיהטא י' מן דמנבי: |
• • נ ודין קיומיהון ושטר פרנא דנן כוליה אריך ושריר וקיים ומשום דאין
למידין משיטה | • • [א] חרונה איצטריכנן למיכתב
• • [א] ב בית דין של כל ישראל נין שלמה גאון וצ"ל • יקותיאל בר
משה • נסים בר מחבוב נז • שלמה בן יצחק ס"ט • יחזקל הכהן בר עלי
החבר (?)

הודיה ביר יאשיהו אב נטרק יוסף בי • ר שמואל
יוסף בר מעוד (?)

ערקה בר מובחר ס"ט • אהרן בר אברהם נז • נתנאל בי • ר יפת החבר •
פרץ (?) הכהן (?) ב"ר אברהם ס"ט
הלל החזן ביר • • • [אב] רהם בר יצחק נע

PS. Just as I am returning the proof for press I
come across a piece of parchement containing the following
colophon:—

זה הרפתר לחסן הזקן השליח לאדונינו דויד הנשיא נשיא ארץ ישראל
ויהודה ונשיא כל בני הגולה יחיה ויוכה לחיי עד אמן סלה

S. SCHECHTER.